

Fredagsbön i Jerusalem. Hösten 2000, efter att det palestinska upproret - Intifadan - brutit ut, förbjöd den israeliska militären alla palestinska män under 45 år tillträde till Gamla stan och Al Aksamoskén. Utestängd från den muslimska helgedomen förrättar den unge palestiniern sin bön på gatan utanför Damaskusporten.

En daglig syn vid de israeliska vägspärrarna. Unga palestinier plockas ur kön och förs bort av israeliska soldater till förhör.

Ett halvt års belägring är över. En trött och blek Arafat möter folket i Ramallah efter att den israeliska armén dragit tillbaka sina stridsvagnar från den palestinske presidentens högkvarter.

Barn i flyktinglägret Dheisheh i Betlehem demonstrerar för rätten att återvända hem. Hem till städer och byar som erövrades av Israel 1948.

Vid Qalandiya checkpoint mellan Jerusalem och Ramallah köar varje dag tusentals palestinier på väg till arbete, studier och andra resor som måste göras, som t.ex till sjukhus. Israel har upprättat över ett 90-tal vägspärrar på Västbanken och i Gaza som starkt begränsar det palestinska folkets rörelsefrihet.

"Bosättningar dödar freden", står det på plakatet i demonstrationen som samlats på Krubbans torg i Betlehem. Sedan 1993 har judiska kolonier på ockuperad mark fördubblats och hotar en framtida palestinsk stat i Gaza och på Västbanken.

Tomma ammunitionshylsor och soldatpiss i blomkrukorna. Det svensk-finansierade fredshuset i Betlehem användes av den israeliska militären som högkvarter under invasionen av Västbanken våren 2002. När soldaterna drog sig tillbaka hade de plundrat och förstört byggnaden till ett sammanlagt värde av 3 miljoner kronor.

Det gamla syskonparet Fatma och Khalil var i tjugofemårsåldern när "Nakba", den stora katastrofen drabbade det palestinska folket och mer än 800.000 människor fördrevs från sina hem och sitt land. Idag har flyktingantalet mer än tredubblats till 3,6 miljoner, varav många lever i den yttersta misär. Utan bistånd från UNRWA, FN:s hjälporganisation för de palestinska flyktingarna skulle människor inte ha tillgång till så elementära saker som bostad, utbildning, sjukvård eller som den lille pojken på övre bilden - en säck ris.

Sedan det palestinska upproret mot ockupationsmakten bröt ut i september 2000 har den israeliska militären attackerat den palestinska civilbefolkningen i ett stort antal räder mot bostadsområden både i Gaza och på Västbanken. Mannen i den övre bilden förlorade både sitt ben och sitt hus när stora delar av flyktinglägret Rafah i Gaza bombades. De andra bilderna visar förödelsen i Jenin.

Jenin
våren 2002

Khan Younis, Gaza.

Jenin,
förödelsens vår 2002

Fotograf Mia Gröndal. Alla rättigheter reserverade. 2002

Den gamle mannen i flyktinglägret Khan Younis i Gaza är förtvivlad. Huset har bombats till grus. Det var hem för tjugotalet familjemedlemmar.

Fotograf Mia Gröndal. Alla rättigheter reserverade. 2002

Turister bär kors på Via Dolorosa.

Nedre bilden: Verklighetens Via Dolorosa; invånarna i Nablus begraver sina döda efter den israeliska invasionen, april 2002.

Stora delar av Nablus gamla stad är lagd i ruiner efter den israeliska invasionen, april 2002.

Fotograf Mia Gröndal. Alla rättigheter reserverade. 2002

Endast nyckeln finns kvar. I Mahmoud Zigaris by bor idag israeler; 1948 tog de över både byns hus och den odlade marken. Mahmoud drömmer fortfarande om att få återvända en dag.

Det palestinska folket är ett ungt folk. Mer än hälften av befolkningen är under 15 år.
Flyktinglägret Dheisheh har byggt ett kulturhus till sina barn och ungdomar.
Här är det sång- och danstruppen Ibdā'a som framträder. De har även besökt Sverige.

Undet intifadans första halvår skadades 12.000 palestinier.
En tredjedel av dödsopfren var barn.

Fotografier från boken
"Vägen till Palestina: Två folk och ett stycke jord"
av Evert Svensson

Fotograf Mia Gröndal.

Utgivare
Alhambra Förlag 2002 ISBN 9188992772.
Läs mer om boken på Internet!
<http://www.alhambra.se>

